

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 31 października 2025 r.

Poz. 7549

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NP-III.4131.1.216.2025.6

WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 27 października 2025 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153)

orzekam

nieważność § 2 w zakresie wyrazów: "w szczególności" uchwały nr XVII/137/2025 Rady Miejskiej Ostrzeszów z dnia 25 września 2025 r. w sprawie ustalenia regulaminu korzystania z obiektów sportowych i rekreacyjnych zewnętrznych oraz sal gimnastycznych i pomieszczeń rekreacyjno-dydaktycznych wraz z infrastrukturą oraz innych pomieszczeń w jednostkach oświatowych dla których organem prowadzącym jest Miasto i Gmina Ostrzeszów oraz § 1 ust. 2, § 1 ust. 6 w zakresie zwrotu: "oraz szczegółowymi Instrukcjami i Regulaminami w poszczególnych jednostkach oświatowych", § 3 ust. 2 pkt 3 w zakresie zwrotu: "prowadzi na bieżąco administrator, który", § 4 ust. 3 pkt 5, § 5 ust. 2 i 4, § 6 ust. 1-3, § 7 ust. 2 w zakresie zwrotu: "prowadzonej przez upoważnionego pracownika szkoły", ust. 6, ust. 7 pkt 3 i ust. 8-9, § 8 ust. 1-3, § 9 ust. 2 i 4 załącznika do ww. uchwały - ze względu na istotne naruszenie prawa.

Uzasadnienie

W dniu 25 września 2025 r. Rada Miejska Ostrzeszów podjęła uchwałę nr XVII/137/2025 w sprawie ustalenia regulaminu korzystania z obiektów sportowych i rekreacyjnych zewnętrznych oraz sal gimnastycznych i pomieszczeń rekreacyjno-dydaktycznych wraz z infrastrukturą oraz innych pomieszczeń w jednostkach oświatowych dla których organem prowadzącym jest Miasto i Gmina Ostrzeszów, dalej jako: "uchwała". Regulamin korzystania z obiektów sportowych i rekreacyjnych zewnętrznych oraz sal gimnastycznych i pomieszczeń rekreacyjno-dydaktycznych wraz z infrastrukturą oraz innych pomieszczeń w jednostkach oświatowych dla których organem prowadzącym jest Miasto i Gmina Ostrzeszów, stanowi załącznik do uchwały, dalej jako: "Regulamin".

Uchwałę podjęto na podstawie: "art. 18 ust. 2 pkt 15, art. 40 ust. 2 pkt 4, art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1153)".

Uchwała została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 29 września 2025 r.

Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały, organ nadzoru stwierdził, co następuje:

Materialnoprawną podstawę podjęcia uchwały stanowił przepis art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153), dalej jako: "u.s.g.", w oparciu o który organy gminy mogą wydawać akty prawa miejscowego w zakresie zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej.

Zgodnie z zasadą wyrażoną w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483, z późn. zm.) organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Poprzez działanie na podstawie i w granicach prawa w zakresie podejmowania uchwał przez organy jednostek samorządu terytorialnego rozumieć należy działanie zgodne z przepisami regulującymi podstawy

prawne podejmowania uchwał; przepisami prawa ustrojowego; przepisami prawa materialnego oraz zgodnie z przepisami regulującymi procedurę podejmowania uchwał (por. wyrok WSA w Łodzi z 21 stycznia 2009 r., III SA/Łd 564/08; wyrok NSA oz. we Wrocławiu z 20 kwietnia 1999 r., II SA/Wr 364/98 - CBOSA).

W myśl art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej organy samorządu terytorialnego wydają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie. Upoważnienie zawarte w przepisie art. 40 ust. 2 pkt 4 u.s.g. sformułowane jest w sposób ogólny. Rada gminy została zatem wyposażona w dużą swobodę w zakresie regulacji aktu prawa miejscowego określającego zasady i tryb korzystania z gminnych obiektów użyteczności publicznej, jednakże w ocenie organu nadzoru powyższe umocowanie nie daje organowi stanowiącemu gminy pełnej dowolności.

W orzecznictwie sądowoadministracyjnym przyjmuje się, że użyte w art. 40 ust. 2 pkt 4 u.s.g. pojęcie "zasady i tryb korzystania" zawiera w sobie kompetencję organu stanowiącego gminy do formułowania w stosunku do terenów i urządzeń użyteczności publicznej norm i zasad prawidłowego postępowania, ustalania obowiązujących reguł zachowania się, określenia ustalonego porządku zachowania się. W konsekwencji, oznacza to uprawnienie rady gminy do wprowadzenia reguł dotyczących obowiązującego sposobu zachowania się podmiotów, które przebywają na terenach lub w obiektach, o jakich mowa w art. 40 ust. 2 pkt 4 u.s.g. (por. wyrok NSA z 31 stycznia 2023 r., III OSK 1076/22; wyrok WSA w Gorzowie Wlkp. z 22 sierpnia 2019 r., II SA/Go 405/19 - CBOSA). Sformułowanie "zasady i tryb korzystania" mieści w sobie nadto kompetencję do ustalania norm i zasad postępowania gwarantujących właściwą eksploatację obiektów i urządzeń użyteczności publicznej. Istota regulaminu korzystania z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej obejmuje również tworzenie warunków do niezakłócanej i bezpiecznej realizacji prawa do korzystania z obiektów użyteczności publicznej (por. wyrok WSA w Poznaniu z 21 października 2021 r., III SA/Po 360/20, CBOSA). Żadne inne zapisy, poza ww. zasadami i trybem korzystania z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej nie mogą być zatem objęte regulacją wydawaną na podstawie art. 40 ust. 2 pkt 4 u.s.g.

W § 2 uchwały Rada Miejska Ostrzeszów postanowiła: "Uchwała określa zasady wynajmowania, dzierżawy i użyczenia gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej w szczególności: zewnętrznych boisk sportowych i sal gimnastycznych wewnątrz budynków i urządzeń sportowo-rekreacyjnych wraz z infrastrukturą socjalną (szatnie, natryski itp.) oraz pomieszczeń dydaktycznych i socjalno-gospodarczych (sale dydaktyczne, pokój nauczycielski, świetlice, szatnie, kuchnie, stołówki i inne pomieszczenia)".

Rada, posługując się we wskazanym wyżej przepisie uchwały sformułowaniem: "w szczególności" ustanowiła katalog otwarty obiektów i urządzeń użyteczności publicznej wobec, których zastosowanie będą miały zasady i tryb korzystania określone badaną uchwałą. Mając na uwadze, że kwestionowana uchwała jest aktem prawa miejscowego, a zatem wyznacza adresatom zewnętrznym normy zachowania o charakterze generalno-abstrakcyjnym, niedopuszczalna jest sytuacja, w której adresat ten nie ma pełnej i jasnej informacji co do tego, jakie obiekty użyteczności publicznej objęte są badaną uchwałą. Jak słusznie stwierdził Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 22 maja 2002 r., K 6/02, OTK: "przepisy prawa powszechnie obowiązującego muszą być sformułowane w sposób poprawny, precyzyjny i jasny. (...) Wymóg jasności oznacza nakaz tworzenia przepisów klarownych i zrozumiałych dla ich adresatów, którzy od racjonalnego ustawodawcy oczekiwają stanowienia norm prawnych niebudzących wątpliwości co do treści nakładanych obowiązków i przyznawanych praw".

W świetle powyższego, należy stwierdzić nieważność § 2 uchwały w zakresie wyrazów: "w szczególności", jako podjęty z istotnym naruszeniem normy kompetencyjnej określonej w art. 40 ust. 2 pkt 4 u.s.g.

W ocenie organu nadzoru, z przekroczeniem normy kompetencyjnej wynikającej z art. 40 ust. 2 pkt 4 u.s.g. został podjęty § 1 ust. 2 Regulaminu: "Szczegółowe instrukcje i regulaminy określające zasady i tryb korzystania z mienia komunalnego w jednostkach oświatowych, zobowiązany jest opracować dyrektor szkoły w odniesieniu do specyfiki jej funkcjonowania i wyposażenia".

Przepis art. 40 ust. 2 pkt 4 u.s.g. nie uprawnia do subdelegacji kompetencji prawotwórczej przyznanej radzie gminy i realizowanej w formie przepisów prawa miejscowego. To na radzie gminy (a nie dyrektorze szkoły) spoczywa obowiązek uregulowania zasad korzystania z gminnych obiektów użyteczności

publicznej. W oparciu o art. 40 ust. 2 pkt 4 u.s.g. to rada gminy jest wyłącznie umocowana do określenia zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów użyteczności publicznej i nie może przy tym przekazywać swoich uprawnień na inne organy czy podmioty.

Oceniając legalność § 1 ust. 2 Regulaminu, stwierdzić zatem należy, że w sposób bezsporny koliduje on z art. 40 ust. 2 pkt 4 u.s.g., a dokonana w oparciu o jego postanowienia bliżej nieokreśloną subdelegację kompetencji prawotwórczych należy uznać za niedopuszczalną w demokratycznym państwie prawnym. Wniosek taki można wyprowadzić pośrednio z wyroku Trybunału Konstytucyjny z 19 maja 1998 r. (U 5/97, OTK ZU 1998, Nr 4, poz. 46), gdzie stwierdza się m. in, że: "W odniesieniu do sfery wolności i praw człowieka zastrzeżenie wyłącznie ustawowej rangi unormowania ich ograniczeń należy pojmować dosłownie, z wykluczeniem dopuszczalności subdelegacji, tj. przekazania kompetencji normodawczej innemu organowi, analogicznie do wykluczenia takiej możliwości w odniesieniu do rozporządzeń wykonawczych względem ustaw".

W świetle powyższego należy również przytoczyć wyrok WSA w Gliwicach z dnia 14 listopada 2013 r., IV SA/GI 197/13 (CBOSA), w którym sąd ten orzekł: "Tak jak nie jest dopuszczalne w państwie prawnym zamieszczanie w rozporządzeniu, jako akcie wykonawczym, upoważnienia do podejmowania określonych działań przez inny podmiot, tak też nie jest to dopuszczalne w uchwałach organów samorządu terytorialnego. Jeżeli akt o randze ustawy zawiera upoważnienie do stanowienia prawa, określa organ właściwy do wydania tego aktu i zakres spraw przekazanych do uregulowania oraz wytyczne dotyczące jego treści. Regulacja na poziomie aktu prawa miejscowego nie może natomiast przekazywać powierzonych kompetencji innym podmiotom".

W konsekwencji powyższego konieczne jest stwierdzenie nieważności § 1 ust. 6 Regulaminu w zakresie zwrotu: "oraz szczegółowymi Instrukcjami i Regulaminami w poszczególnych jednostkach oświatowych" oraz § 7 ust. 8 Regulaminu: "Wszystkie osoby przebywające na terenie jednostek oświatowych i korzystające z obiektów sportowych lub pomieszczeń szkolnych zobowiązane są do przestrzegania regulaminów szkolnych opisujących zasady korzystania z ww. obiektów i pomieszczeń".

W § 1 ust. 3 pkt 6 Regulaminu Rada Miejska Ostrzeszów zdefiniowała pojęcie administratora i wskazała, że jest nim dyrektor szkoły, z kolei pkt 1 tego przepisu reguluje definicję dyrektora szkoły i wskazuje, że jest nim dyrektor przedszkola, szkoły podstawowej, zespołu szkolno-przedszkolnego, dla których organem prowadzącym jest Miasto i Gmina Ostrzeszów.

Jednocześnie w § 3 ust. 2 pkt 3 Regulaminu rada uregulowała: "Obiekty sportowo-rekreacyjne zewnętrzne są ogólnodostępne poza godzinami realizacji statutowych zadań jednostki oświatowej, (...) grafik zajęć planowanych prowadzi na bieżąco administrator, który jest ogólnodostępny przy wejściu na obiekt oraz w inny sposób np. na stronie internetowej lub społecznościowej jednostki". Stosownie do treści § 4 ust. 3 pkt 5 Regulaminu: "Pomieszczenia i infrastruktura mienia komunalnego wskazanego w ust. 1 mogą być wynajmowane bądź użyczane w następujących sytuacjach (...) grafik zajęć i spotkań prowadzi na bieżąco administrator". Z brzmienia § 5 ust. 4 Regulaminu wynika, że: "Dyrektor po zawarciu umowy najmu, dzierżawy lub użyczenia, zawiadamia w terminie 7 dni Organ Prowadzący o jej zawarciu i przekazuje kopię umowy". Ponadto w § 7 ust. 2 Regulaminu przewidziano: "Wszystkie podmioty pozaszkolne korzystające z obiektów i pomieszczeń szkolnych będą podlegały każdorazowo rejestracji prowadzonej przez upoważnionego pracownika szkoły".

Z art. 40 ust. 2 pkt 4 u.s.g. nie wynika uprawnienie rady gminy do określania podmiotu sprawującego bieżący nadzór lub zarząd nad gminnymi obiektami i urządzeniami użyteczności publicznej, ani do ustalania jego obowiązków i uprawnień. Materia ta nie mieści się w pojęciu „zasad” ani „trybu korzystania” z tych obiektów.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy o gospodarce komunalnej, rada gminy decyduje jedynie o sposobie prowadzenia i formie gospodarki komunalnej, nie zaś o wyborze konkretnego podmiotu realizującego te zadania. Kompetencja ta należy wyłącznie do wójta, który – na podstawie art. 30 ust. 2 pkt 3 u.s.g. – gospodaruje mieniem komunalnym i może powierzyć zarząd wybranemu podmiotowi, określając jego obowiązki w drodze umowy.

Rada gminy, nie będąc umocowaną w ustawie do sprawowania zarządu mieniem gminnym (w tym obiektami użyteczności publicznej), nie może arbitralnie decydować o zakresie obowiązków wójta bądź upoważnionej przez niego osoby, związanych z bieżącym zarządem mieniem gminnym ponieważ ustawodawca jej do tego nie upoważnia. Sprawę wspomnianych obowiązków należy pozostawić do

umownego uregulowania pomiędzy wójtem a podmiotem mającym wykonywać zadania związane z zarządem gminnymi obiektami użyteczności publicznej (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z 14 maja 2025 r., IV SA/Po 276/25, CBOSA).

Powyższe oznacza konieczność stwierdzenia nieważności przytoczonych zapisów w zakresie wskazanym w sentencji rozstrzygnięcia.

Zgodnie z treścią § 5 ust. 2 Regulaminu: "Umowy zawiera się na czas określony, nie dłuższy niż jeden rok szkolny lub kalendarzowy". Stosownie do § 6 Regulaminu: "Umowa najmu lub użyczenia powinna zawierać: 1) określenie stron umowy poprzez wskazanie osoby (fizycznej lub prawnej) najemcy lub dzierżawcy, w przypadku osoby/podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą wraz z podaniem numeru NIP i podstawy działalności, a w przypadku podmiotów wpisanych w KRS z podaniem nr wpisu; 2) określenie sposobu korzystania z przedmiotu umowy; 3) określenie pomieszczeń (typu i ilości) i urządzeń oddawanych do korzystania; 4) określenie praw i obowiązków stron, dni i godzin korzystania z pomieszczeń okresu trwania umowy oraz zasad jej rozwiązania; 5) określenie opłaty w wysokości brutto i terminu jej uregulowania; 6) zapis o zakazie użyczania, podejmowania lub oddawania w użytkowanie osobom trzecim bez zgody dyrektora jednostki oświatowej; 7) zobowiązanie do informowania i uzyskania akceptacji dyrektora jednostki oświatowej o wszelkich zmianach charakteru prowadzonej działalności w pomieszczeniach będących przedmiotem umowy pod rygorem rozwiązania umowy w trybie natychmiastowym; 8) zobowiązanie korzystającego do utrzymania w należytych stanie porządkowym, sanitarnym i technicznym użytkowanych pomieszczeń; 9) pouczenie o odpowiedzialności i skutkach niewłaściwego korzystania z przedmiotu umowy; 10) wskazanie terminu wypowiedzenia przysługującego stronom" (ust. 1), "Umowa użyczenia musi zawierać informacje o których mowa w ustępie 1-4 i 6-8" (ust. 2), "W przypadku osób fizycznych bądź grup zorganizowanych, nieposiadających osobowości prawnej, umowę podpisuje osoba dorosła odpowiedzialna za grupę" (ust. 3). Z brzmienia § 8 ust. 2 Regulaminu wynika, iż: "Z najemcami, dzierżawcami lub biorącymi w użyczenie, którzy naruszają niniejszy regulamin, umowa może być rozwiązana bez zachowania okresu wypowiedzenia".

Zdaniem organu nadzoru, ww. regulacje stanowią w istocie zagadnienia o charakterze umownym, które powinny być uzgodnione przez strony umowy wynajmu, dzierżawy lub użyczenia. Zgodnie z zasadą swobody umów, określoną w art. 353¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2025 r. poz. 1071), dalej jako: "k.c.", niedopuszczalnym jest, aby strony przyszłej umowy nie miały wpływu na jej treść z uwagi na to, iż jej postanowienia reguluje uchwała rady gminy narzucająca jednostronne rozwiązania dla stron umowy. Zawarcie umowy najmu gminnego obiektu użyteczności publicznej należy do organu wykonawczego gminy, jako organu gospodarującego mieniem komunalnym. Umowa zaś jest dwustronną czynnością prawną równorzędnych podmiotów, regulowaną przepisami prawa cywilnego. O treści umowy decydują strony przyszłej umowy zgodnie z zasadą autonomii woli stron. Kształtowanie postanowień umowy powinno bowiem mieć miejsce przy jej zawieraniu, a nie w uchwale określającej zasady i tryb korzystania z gminnego obiektu użyteczności publicznej.

W świetle powyższego, zdaniem organu nadzoru przytoczone powyżej zapisy Regulaminu naruszają prawo w stopniu istotnym, co skutkuje koniecznością stwierdzenia ich nieważności.

Istotne wątpliwości organu nadzoru budzą postanowienia Regulaminu odnoszące się do szeroko pojmowanej odpowiedzialności cywilnej: "Osoby powodujące zniszczenia lub uszkodzenia na terenie szkoły będą ponosić odpowiedzialność materialną" (§ 7 ust. 6 Regulaminu), "Osoby niszczące sprzęt lub urządzenia będące na wyposażeniu sali gimnastycznej, ponoszą odpowiedzialność materialną za wyrządzone szkody. W przypadku osób niepełnoletnich taką odpowiedzialność ponoszą ich prawni opiekunowie" (§ 8 ust. 3 Regulaminu), "Najemca, dzierżawca lub biorący w użyczenie ponosi pełną odpowiedzialność za nieszczęśliwe wypadki i szkody, zaistniałe w trakcie trwania umowy" (§ 9 ust. 2 Regulaminu).

W ocenie organu nadzoru, kształtowanie zasad odpowiedzialności osób korzystających z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej nie stanowi materii przekazanej do uregulowania w zakresie dotyczącym zasad i trybu korzystania z tych obiektów i urządzeń, a zatem przekracza delegację ustawową z art. 40 ust. 2 pkt 4 u.s.g.

Wskazane wyżej przepisy Regulaminu nawiązują do problematyki odpowiedzialności karnej i odpowiedzialności cywilnej, w tym odpowiedzialności odszkodowawczej, której podstawy określone są w k.c. Kwestie odpowiedzialności odszkodowawczej w każdym przypadku wyrządzenia szkody

są natomiast ostatecznie oceniane przez sądy powszechne w ramach kompetencji tych sądów, zarówno z punktu widzenia podmiotowego (kto ponosi odpowiedzialność), jak i w aspekcie przedmiotowym (na jakich zasadach i w jakiej wysokości). Problematyka odpowiedzialności prawnej właścicieli obiektów użyteczności publicznej lub podmiotów z nich korzystających za wypadki i szkody na osobach i mieniu wynikłe podczas korzystania z tych obiektów nie jest więc kwestią, która może być odmiennie uregulowana w odniesieniu do gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej, czy też z uwagi na specyfikę uwarunkowań lokalnych na obszarze danej jednostki samorządowej (por. wyroki WSA w Poznaniu z 4 sierpnia 2020 r., III SA/Po 324/20 oraz z 14 maja 2025 r., IV SA/Po 276/25 - CBOSA).

Mając na uwadze powyższe, zasadnym jest stwierdzenie nieważności § 7 ust. 6, § 8 ust. 3, § 9 ust. 2 Regulaminu, jako podjętych z istotnym naruszeniem prawa.

W § 7 ust. 7 pkt 3 Regulaminu ustawiono zakaz wprowadzania zwierząt na teren jednostki oświatowej.

Zdaniem organu nadzoru, ustanowienie zakazu wprowadzania zwierząt na teren jednostki oświatowej, gdzie znajdują się obiekty sportowe i rekreacyjne wymaga ukształtowania tego zakazu z poszanowaniem treści art. 20a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 913, z późn. zm.), dalej jako: "u.r.z.s.n.", który określa prawo osoby niepełnosprawnej do wstępu do obiektów użyteczności publicznej wraz z psem asystującym (por. wyrok WSA w Poznaniu z 29 września 2020 r., III SA/Po 359/20, CBOSA).

Ustanowienie w wymienionym wyżej przepisie, ogólnego zakazu wprowadzania zwierząt, pozostaje w sprzeczności z przywołanym przepisem art. 20a ust. 1 pkt 1 u.r.z.s.n., a także ust. 4 tego przepisu, który jako jedyne warunki skorzystania z uprawnienia wymienionego w ust. 1 wymienia "wyposażenie psa asystującego w uprząż oraz posiadanie przez osobę niepełnosprawną certyfikatu potwierdzającego status psa asystującego i zaświadczenia o wykonaniu wymaganych szczepień weterynaryjnych" (por. wyrok WSA w Gorzowie Wlkp. z 23 listopada 2017 r., II SA/Go 932/17, CBOSA).

Kwestionowany przepis, zakazujący wprowadzania zwierząt pozbawia zatem możliwości wstępu na teren obiektów użyteczności publicznej osoby niepełnosprawnej z psem asystującym, co narusza prawo w stopniu istotnym i skutkuje koniecznością stwierdzenia nieważności przedmiotowej regulacji.

W § 7 ust. 9 Regulaminu rada uregulowała: "Osoby, które nie dostosują się do postanowień niniejszego regulaminu i regulaminów wewnętrznych jednostek, nie będą miały prawa przebywać na terenie obiektów i pomieszczeń jednostek oświatowych". Z kolei w § 8 ust. 1 Regulaminu przewidziała, że: "Osoby naruszające porządek publiczny lub przepisy niniejszego regulaminu lub regulaminów wewnętrznych, nie stosujące się do zaleceń pracowników administratora, mogą być usuwane przez nich z obiektu lub pomieszczeń".

W ocenie organu nadzoru, powyższe przepisy wychodzą poza zakres delegacji ustawowej określonej w art. 40 ust. 2 pkt 4 u.s.g., która nie obejmuje upoważnienia do stanowienia przepisów w zakresie odpowiedzialności cywilnej i karnej czy też kar za "naruszanie porządku publicznego lub przepisów regulaminu". W pojęciu zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej nie mieści się bowiem regulacja dotycząca odpowiedzialności podmiotów korzystających z tych obiektów i urządzeń. Przywołana norma nie uprawnia zatem do wprowadzania do aktu prawa miejscowego jakichkolwiek przepisów ustalających lub modyfikujących odpowiedzialność prawną. Organ nadzoru podziela stanowisko zaprezentowane w uzasadnieniu wyroku WSA w Poznaniu z 21 czerwca 2017 r., IV SA/Po 147/17 (CBOSA): "W uchwale w sprawie ustalenia regulaminu korzystania z gminnego obiektu użyteczności publicznej, podjętej na podstawie art. 40 ust. 2 pkt 4 u.s.g., organ stanowiący gminy nie jest uprawniony do określenia sankcji za nieprzestrzeganie postanowień regulaminu (...). Już z tego powodu analizowany punkt Regulaminu – stanowiący, że: «Osoby naruszające porządek publiczny lub przepisy niniejszego regulaminu będą usuwane z terenu miejsca wykorzystywanego do kąpieli [...]» – w istotnym stopniu narusza prawo".

Stosownie do treści § 9 ust. 4 Regulaminu: "W zakresie nieunormowanym niniejszym regulaminem decyzję podejmuje administrator".

W ocenie organu nadzoru, niedopuszczalne jest powierzanie organowi wykonawczemu gminy bądź innemu niż rada gminy podmiotowi kompetencji do określania zasad obowiązującego sposobu zachowania się podmiotów korzystających z gminnych obiektów użyteczności publicznej. Działanie takie stanowi naruszenie art. 40 ust. 2 pkt 4 oraz art. 41 ust. 1 u.s.g., które to przepisy zastrzegają do wyłącznej

właściwości rady gminy uprawnienie do ustalania zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej oraz określają formę stanowienia aktów prawa miejscowego (por. wyrok WSA w Białymstoku z 10 października 2024 r., II SA/Bk 418/24, CBOSA).

W związku z powyższym, w ocenie organu nadzoru przepis § 9 ust. 4 Regulaminu narusza prawo w stopniu istotnym, co pociąga za sobą konieczność stwierdzenia jego nieważności.

W tym stanie rzeczy, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

1. Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

2. Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski
(-) Agata Sobczyk
(dokument podpisany elektronicznie)

Otrzymują:

Rada Miejska Ostrzeszów

Burmistrz Miasta i Gminy Ostrzeszów